

מסורת הש"ס

(6) (מסלול משפטים פי יג.) (7) (לפני סה"ג) (8) (הכרזת מ"ד) (שמות כג.) (9) (ס"ה ל"ג.) (10) (ש"ך לפי.) (11) (וע' טו"ב) כ"ח ט: ד"ה זל סל"ס.

הגרות הב"ח

(6) גב' שני במקומו עומד כ"ג: (7) ר"ה ר"ה (8) ט"ז לא שני דלאו לפני יאוש כ"ל:

הגרות הגר"א

(א) גב' דהו"ה ליה יאוש ודעו (תל"ח):

מוסף רש"י

שינוי במקומו עומד. אפי"ן דלשתי לא ספיק מרשות בעלים (ועי' סה"ג).

מי איכא נשפרש. הא לא אהנו מעשיו דשינוי רשות ששינוי מרשותו לרשות לוקח בלא יאוש ליכא למ"ד דקני: לאחר יאוש. דלהנו מעשיו דהשתא קני לוקח בחרמי יאוש ושינוי רשות: ואי ס"ד יאוש. גרידא קניה גבא אמאי דמי בעלמא הוא דלית להו לבעלים גביה ושלו טבא ומכר: כדאמר רבא. לקמן בשמעתין: ששנה בהטא. ולעולם לפני יאוש ועפ"פ דלא אהנו מעשיו מחייב: שאינה חוזרת. קפ"ד דה"ק דלא מחייב אלא היכא דמכרמו מכירה גמורה וקנייה לוקח: אמאי אינה חוזרת. שינוי רשות בלא יאוש מי קני: לאחר יאוש. דמי מטא ביד לוקח איכא תרמי יאוש ושינוי רשות וקנייה: ואי ס"ד קנייה. גבא ביאוש גרידא אמאי משלם כו': כדאמר רב נחמן. לקמן בשמעתין: פרט לנשקנה לו לנשלים יוס. כלומר לעולם לפני יאוש והאי אינה חוזרת דקתי לא למעוטי היכא דלא אהנו מעשיו דאפי"ן דלא אהנו חייביה רחמנא הואיל ושנה בהטא אלא למעוטי היכא דלא מכר גבא ללוקח אלא לעשות בה מלאכה ששלים יוס דהוא כשיכרות בעלמא: ושני אינו משלם אלא קרן. לגבא דרשון דכתיב' וגונב מבית האיש: גבא ומכר. קנייה לוקח בשינוי רשות הלכך (ו'רשון משלם ד' וה') שני משלם כפל ללוקח: ושני אינו משלם אלא קרן. ולקמן פריך אמאי לא משלם כפל הא קנייה גבא דרשון בשינוי מעשה: איפס. מכרה אילימא לפני יאוש השני אמאי משלם כפל: אלא פשיטא לאחר יאוש. דאיכא תרמי ביד לוקח: ואי ס"ד כו'. ואי קשיא הא יכול לתרוצה כגון שנתיאשו בעלים לאחר מכירת גבא דקניה לוקח וביד גבא לא היה יאוש לקנותה. ה"ג משני ליה לקמן: כדאי לאחר יאוש קיימינן. דע"כ הכי מוקמת לה משום תמיכתא: אלא כולה לפני יאוש. ומש"ה רישא שני פטור מכפל: ואיפוך סיפא למיטעא כו'. ומי נמיטעא שני אין משלם אלא קרן דלא קנייה לוקח בשינוי רשות בלא יאוש: א"כ. דלאחר יאוש מוקמת לה קשיא רישא ומיטעא לרב: א"ר זבד כולה לפני יאוש. ואפוכי נמי לא תפכה וספיקא כדאוקימנא כ"ש ומיטעא דקתי שני משלם כפל כגון שנתיאשו הבעלים לאחר מכירה ולא נתיאשו ביד גבא ולהכי רשון משלם ד' וה' דלא הו"ה יאוש גבי דליקנייה ורישא נמי לפיכך שני פטור מכפל: ולא סימא. הא דנקט מתני' חיובה דשני גבי לוקח ולא נקט לה לחיוב דשני גבי רשון ותוקמה נמי בלאחר יאוש כדמשני בלוקח יאוש משלם לו כפל: אלא. להכי נקט תנא לכוליה מלתא בדליכא יאוש גבי גבא משום דלא משכחת לה דמשלמי תרתייהו האו תשלומי ד' וה' והאי כפל: אלא בהכי. דאי הו"ה יאוש ביד גבא לא מחייב קמא במכירתו ד' וה' וכיון דמיטעא לא קני (ו' לה אלא יאוש תנא נמי לרישא בלפני יאוש ופטור מכפל: חיובה לאחר יאוש הוא דלהנו מעשיו. משקנאו לוקח. ותלתא אמוראי יניחו רב סבר יאוש קני הלכך לא מחייב אלא בלפני יאוש דאי לאחר יאוש שלו הוא טבא ומכר ורב נחמן ורב ששת סברי יאוש גרידא לא קני ומשום הכי לאחר יאוש מחייב ומיהו כהא פליגי דרב נחמן לא בעי אהנו מעשיו הלכך אפילו לפני יאוש גרידא נמי חייב ורב ששת בעי מכירה גמורה: נשפרש. עשה שרשין. משמע דלהנו מעשיו:

מרובה פרק שביעי בבא קמא

סח.

א"ר הכי קשה מציעתא דרב. דאי להופכו כיון דכרייתא לא מוכחא מידי שז"ך לתרצה ולהפכה: ומה טביחה דאהנו מעשיו. משמע דסבר ר"א דשינוי קניה דלהנו דמכירה וקשה לפי רש"ס דמפרש מעשיו משמע לאפוקי מרשות בעלים דומיא דלהנו מעשיו דמכירה וקשה לפי רש"ס דמפרש כפ"ק (ד' י"א). אהא דלמך עולא א"ר אלעזר שמין לגבא ולגולן דהיינו לעינן פחת נכילה דהו"ה דנגול משום דלא קני לה גולן בשינוי וי"ל דדוקא בשינוי שאין הגולן עושה נידים לא קני כגון שמתה הבהמה אצל שינוי שעושה הגולן נידים כגון טביחה מודה ר"א דקני א"ר אהנו מעשיו דעבידה היינו שמסקרה מן הבעלים ולא דקני ליה ולא הו"ה כהאנו מעשיו דמכירה: ומה

לשלישים יום מתייב גבא וכו' אחר וגבא הראשון משלם תשלומי כפל והשני אינו משלם אלא קרן בלבד גבא ומכר וכו' אחר וגבא הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה והשני משלם תשלומי כפל גבא וטבא וכו' אחר וגבא הראשון משלם תשלומי ד' וה' והשני אינו משלם תשלומי כפל אלא קרן בלבד קתני מיהא מציעתא ג' גבא ומכר וכו' אחר וגבא הראשון משלם תשלומי ד' וה' והשני משלם תשלומי כפל אימת אילימא לפני יאוש שני אמאי משלם תשלומי כפל שינוי רשות בלא יאוש מי איכא למ"ד דקני אלא פשיטא: לאחר יאוש ואי ס"ד יאוש קונה אמאי משלם תשלומי ד' וה' דידיה הוא דובין ותו דקתני רישא גבא וכו' אחר וגבא ראשון משלם תשלומי כפל והשני אין משלם אלא קרן מכרי לאחר יאוש קיימינן ואי ס"ד יאוש קונה שני אמאי אינו משלם אלא קרן אלא לאו יש"מ יאוש לא קני וקשיא לרב אמר רבא ותסברא הא מתרצתא היא אלא דקתני סיפא גבא וטבא וכו' אחר וגבא ראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה ושני אינו משלם אלא קרן ומי איכא למ"ד שינוי מעשה לא קני אלא לעולם כולה לפני יאוש ואיפוך סיפא למציעתא ומציעתא לסיפא ואימא הכי ג' גבא ומכר וכו' אחר וגבא הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה והשני אינו משלם אלא קרן ודשינוי רשות בלא יאוש לא קני ג' גבא וטבא וכו' אחר וגבא הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה ושני אינו משלם אלא קרן רב פפא אמר לעולם לא תיפוך סיפא ב"ש היא דאמרי שינוי (6) במקומו עומד אי הכי קשיא רישא ומציעתא לרב א"ר זבד לעולם כולה לפני יאוש והב"ע שנתיאשו הבעלים בלוקח ולא נתיאשו בגבא (א) דה"ל יאוש (ו) ושינוי רשות) ולא תימא משום דבעינן יאוש ושינוי רשות אלא אפילו ביאוש לחודיה נמי קני גבי גבא אלא דלא משכחת דמשלמי תרתייהו גבא ראשון וגבא שני אלא בהכי: איחמר המוכר לפני יאוש רב נחמן אמר חייב רב ששת אמר פטור רב נחמן אמר חייב וכו' אלא שנתא לפני יאוש לא שנתא אמר פטור חיובה לאחר יאוש הוא דאהנו מעשיו אבל לפני יאוש דלא אהנו מעשיו לא מחייב דומיא דמכירה בעינן דאהנו מעשיו א"ר ששת מנא אמינא לה דתניא א"ר עקיבא מפני מה אמרה תורה טבא ומכר משלם ד' וה' מפני שנשחרש בחטא אימת אילימא לפני יאוש מי איכא נשחרש אלא לאו לאחר יאוש הוא אמר רבא מפני ששנה בחטא ת"ש וטבחו ומכרו מה טביחה שאינה חוזרת אף מכירה שאינה חוזרת אימת אילימא לפני יאוש אמאי אינה חוזרת אלא לאחר יאוש וש"מ חיובה לאחר יאוש הוא תרגמה רב נחמן פרט לשהקנה לו לשלישים יום ואף ר' אלעזר סבר חיובה לאחר יאוש הוא דאמר ר' אלעזר

עין משפט
גר מצוה

בג א מ"י פ"ג מה"ל
גביה ה"ל י"א עותימ
פ"י ט"ז
פ"ד ב מ"י ט"ז פ"ה ה"ל
י"ח עותימ ט"ז
פ"ח ד מ"י ט"ז ה"ל פ
טותימ ט"ז
פ"ו ה מ"י ט"ז י"ח
טותימ ט"ז
פ"ז ו מ"י ט"ז פ"ה ט"ז
ה"ל ג וי"ן טותימ ט"ז
ובמ"מ ופ"י מה"ל ט"ז
ג"ה ה"ל ט"ז טותימ ט"ז
טותימ ט"ז ט"ז פ"ה ט"ז
ט"ז ד וי"ן ט"ז ט"ז
טותימ ט"ז
פ"ח ו מ"י פ"ה ט"ז
גביה ה"ל ט"ז
טותימ ט"ז
פ"ח ח מ"י פ"ה ט"ז
גביה ה"ל פ"ח טותימ
ט"ז

חורה אור השלם
1. כי יגבא איש שור או
שהו וטבחו או ספרו
חמשה ק"כ ישלם תחת
השור וארבע זבאן תחת
השהו שפוח כל לו